

A Győri Ítéltábla a dr. Mécs László ügyvéd által képviselt **felperesnek** az Országos Bírósági Hivatal Jogi Képviselési Osztály által képviselt **alperes** ellen bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Győri Törvényszék 2018. február 14. napján kelt P.21.111/2016/29. számú ítélete ellen a felperes 30. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán - megtartott tárgyalás alapján - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes az államnak az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 800.000 (Nyolcszázezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket, az alperesnek pedig 15 napon belül 10.000 (Tízezer) forint másodfokú perköltséget megfizetni.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az irányadó tényállás szerint a felperes szülei keresetet indítottak ... és társai ellen, birtokháborítás megszüntetése iránt (Tatai Városi Bíróság P.20.370/1999.). Az alperesek viszontkeresetet nyújtottak be, kérve a vitatott 8 m²-re elbirtoklás jogcímén a tulajdonjoguk megállapítását. A per az I.r. felperes halála miatt félbeszakadt, majd jogutódja, jelen per felperese perbelépése után végül a Tatai Városi Bíróság a 2009. január 21-én kelt P.20.576/2008 4. sz. ítéletével a keresetet elutasította, megállapítva, hogy az alperesek 8 m² terület tulajdonjogát elbirtoklással megszerezték. Rendelkezett továbbá az ítélet a földhivatal megkereséséről. A másodfokon eljáró Komárom-Esztergom Megyei Bíróság Pf.20.180/2009/10. sz. - 2009. április 22-én kelt és jogerős - ítéletével az I. fokú ítéletet azzal a kiegészítéssel hagyta helyben, hogy az alperesek javára a perben készült és záradékolt vázrajz szerint a tulajdonváltást jegyezze be a földhivatal.

Jelen per felperese és apja, ... 2012. július 27-én a Tatai Városi Bíróság előtt P.20.066/2012. szám alatt perújítási eljárást kezdeményezett. A kérelem szerint az alperesek az alapeljárásban nem viszontkeresetet, csak kifogást nyújtottak be; az ítélet alapjául szolgáló megosztási vázrajz hatálya az ítélelhozatalkor lejárt, továbbá vitatta, hogy az alperesek jogelődei már elbirtokolták az ingatlant. Az alapper I. r. felperese, ... 2012-ben meghalt, a per félbeszakadt, majd jogutódja, jelen per felperese perbelépése után a Tatai Városi Bíróság P.20.506/2012/3. számú végzésével a perújítási kérelmet mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant, 2013. február 7. napján elutasította. Indokolása szerint a kérelem nem felelt meg a Pp. 260. § (2) bekezdésében foglaltaknak, mert a felperes által hivatkozott körülmény az alapeljárásban is ismert volt. Az alperesi viszontkereset és az alperesi elbirtoklás - mint jogkérdés - körében a felperes új tényekre nem hivatkozott. A perújítási kérelem pedig - annak szubjektív határidejéből - kikésett, mert azt a támadott ítélet jogerejétől számítva két és fél év eltelte után nyújtották be. A másodfokon eljáró Tatabánya Törvényszék Pf.20.343/2013/2. sz. végzésével az I. fokú végzést 2013. május 21-én helybenhagyta. Kiemelte, hogy a perújítás megengedhetősége körében a bíróságnak elsődlegesen azt kellett vizsgálni, hogy a kérelem határidőben került-e benyújtásra. Ezen határidő a jogerős határozat átvételétől számított hat hónap, a határozatot pedig a felperes 2009. május 18-án személyesen vette át.

A felperes az alperes ellen bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt nyújtott be keresetet. Kárigényét 10.000.000,- Ft-ban jelölte meg.

Módosított keresetében a kárigényét nem az alapperre, hanem a perújítási eljárásra alapította, és miután a perújítási eljárás jogerősen 2013. május 21-én befejeződött, a kereset az öt éves elévülési időn belül lett benyújtva. Az alperesi jogellenességet abban jelölte meg, hogy a perújítási eljárás sem küszöbölte ki az alapperben történt jogsértést, a felperes elvesztette az általa korábban megvásárolt területet, amelynek értéke a kár.

Az alperes a kereset elutasítását kérte azzal, hogy azt mind jogalapjában, mind összecszerűségében vitatja. Hivatkozott arra, hogy önmagában az alperesi bíróság esetleges téves döntése nem alapoz meg kártérítési igényt.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak 600.000,- Ft állam által előlegezett illetéket.

Indokolásában az 1959. évi IV. tv. (régi Ptk.) 349. § (1) bekezdése alapján kifejtette, hogy a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a perújítási eljárás során az alperes jogellenesen járt el, emiatt neki kára keletkezett, továbbá az alperesi magatartás és a kár közt okozati összefüggés áll fenn. Az alperesnek lehetősége volt felróhatóságát kimenteni.

A felperes a perújítási eljárásra hivatkozva kártérítési igényét arra alapította, hogy az alperes a perújítás során sem küszöbölte ki az alapeljárás hibáit.

A bírósági jogkörben okozott kárért fennálló felelősséget csak nyilvánvaló és kirívó jogalkalmazási hiba esetén lehet megállapítani (EBH.2002.751; EBH.2002.632). A perújítási kérelem elbírálása során az eljáró bíróságok semmiféle jogalkalmazási hibát nem követtek el. A perújítás feltételeinek fennállását a bíróság hivatalból vizsgálja [1952. évi III. tv. - a továbbiakban Pp. - 266. § (1) bek.].

Elsődlegesen azt kellett vizsgálni, hogy a perújítási kérelem határidőben érkezett-e. A Pp. 261. § (1) bekezdése alapján helyesen állapította meg az alperes, hogy a szubjektív (hat hónapos) perújítási határidőt a felperes elmulasztotta, a kérelem benyújtására az alapper jogerős ítéletének a felperes részére történő kézbesítése után több mint két és fél év múlva került sor. Ezt nem mentette az a felperesi hivatkozás, hogy az alapper másodfokú eljárásában jogi képviselő nélkül járt el. Azt is megállapította az alperes, hogy a felperes új tényt és bizonyítékot nem nyújtott be a perújítás során, így keresete határidőben sem lett volna alapos.

Miután a felperes kárigényének jogalapját nem bizonyította, a bíróság a kártérítés további feltételeit nem vizsgálta, és a keresetet elutasította.

A felperes fellebbezésében az ítélet megváltoztatását, az alperes kereset szerinti marasztalását kérte. Kifejtette, hogy az igénye nem évült el, mert az elévülési idő a perújítási kérelem jogerős elutasításakor kezdődik, az alapperben hozott jogerős ítélet időpontjában elkezdődött elévülési idő megszakadt a perújítási kérelem benyújtásával. A 2009-ben lezajlott perben úgy állapított meg az alperes elbirtoklást, hogy ilyen irányú kereset nem volt előterjesztve, csupán kifogás. Ugyancsak nem volt előterjesztve az alaptérkép kiigazítására vonatkozó kereset. Ezen túl szabályszerű kereset esetén sem lehetett volna elbirtoklást megállapítani jóhiszemű vevővel szemben anélkül, hogy ingatlan-nyilvántartásba bejegyeztette volna az alapper alperese az állítólagos elbirtoklással szerzett tulajdonjogát, az alaptérképen pedig egyévesnél régebbi változási vázrajz alapján nem lehetett volna változást átvezetni.

Az összecszerűséget illetően a már előterjesztett bizonyítási indítványát szakértő kirendelése iránt fenntartotta.

A másodfokú tárgyalás során - a módosított keresetében hivatkozottakkal egyezően - hangsúlyozta, hogy a perben érvényesített igényét a perújítási kérelem elutasításában megnyilvánuló jogellenes

alperesi magatartásra alapítja.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése az alábbiak szerint nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntéséhez szükséges bizonyítást lefolytatta, a rendelkezésre álló peradatok okszerű mérlegelésével helyes tényállást állapított meg, az arra alapított - a keresetet elutasító - döntésével és annak indokaival az ítélet tábla egyetértett.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

A módosított kereseti kérelem alapjául - jogsértőként - megjelölt alperesi magatartástól, a perújítási kérelmet a megengedhetőség körében elutasító végzés jogerőre emelkedésétől számított öt éven belül került sor a felperesi perindításra, az igény tehát nem évült el, ennek értelmében azt az elsőfokú bíróság érdemben vizsgálta.

Ennek során helytállóan állapította meg, hogy a kártérítési felelősség konjunktív - a Ptk. 339. § (1) bekezdésében foglalt általános és a 349. § (1) bekezdésében foglalt speciális - feltételei nem állnak fenn. Helyes az a megállapítása, hogy a perújítási kérelem elbírálása során az alperes részéről eljáró bíróságok nem követtek el jogalkalmazási hibát. A Pp. 261. § (1) bekezdése szerinti határidő kétségtelenül eltelt, ez a körülmény önmagában megalapozta a perújítási kérelem megengedhetőség körében való elutasítását.

Az alperes jogellenes magatartást nem tanúsított, így a törvényszék - a kártérítési felelősség további feltételeinek szükségtelen vizsgálatát, közte a szakértői bizonyítás lefolytatását helyesen mellőzve - megalapozottan határozott a kereset elutasításáról.

A kifejtettekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az államnak a feljegyzett fellebbezési illetéket, az alperesnek pedig a 32/2003 (VIII. hó 22) IM. rendelet 3. § (1) bekezdés a.) pontja és (5) bekezdése szerinti összegnek a (6) bekezdés alkalmazásával való - jelentős - mérséklése útján megállapított jogtanácsosi munkadíjból álló másodfokú perköltséget. Utóbbi meghatározása során az ítélet tábla értékelte, hogy az alperes képviselője a másodfokú tárgyaláson nem jelent meg és írásban is csupán néhány soros - a korábban már kifejtett jogi álláspontjának fenntartására utaló - nyilatkozatot tett.

Győr, 2018. május 17.

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

Dr. Vass Mária sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó